10/10/2022

Φθιώτιδος Συμεών: «Το άγγιγμα του Χριστού είναι Ανάσταση και ζωή»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στην όμορφη Λοκρίδα συνεχίσθηκε και χθες, Κυριακή 9 Οκτωβρίου, για 9η μέρα, η 2η Παμφθιωτική Λιτανεία, η οποία πραγματοποιείται καθημερινά, καθ΄όλο το μήνα Οκτώβριο σε πολλά μέρη της Φθιωτικής γης.

Το απότμημα της Τιμίας Χειρός και η Ιερά Εικόνα του Ευαγγελιστού της χαράς, καθώς και η Ιερά Εικόνα του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου, το πρωί λιτανεύθηκαν πόλη της Αταλάντης. Στον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών** τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, η οποία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Το Ιερό Αναλόγιο διηκόνισε χορός ιεροψαλτών, υπό τον Πρωτοψάλτη κ. Θωμά

Αρχανιώτη, καθώς και μαθητές του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «ΓΕΡΜΑΝΟΣ ο ΜΕΛΩΔΟΣ» και τοπικοί Ιεροψάλτες.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναλύοντας την ευαγγελική περικοπή της Ανάστασης του υιού της χήρας της Ναΐν και χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Σήμερα, σε αυτή τη διαδρομή μας με οδηγό τον Ευαγγελιστή Λουκά, μας φέρνει μπροστά μας η Αγία μας Εκκλησία μια πολύ τρυφερή εικόνα, μια εικόνα αγάπης, μια εικόνα ευσπλαχνίας, μια εικόνα καλοσύνης, μια εικόνα παρηγοριάς, μια εικόνα, η οποία ακουμπά στο πονεμένο άνθρωπο, η οποία ακουμπά στον άνθρωπο που βρίσκεται σε απελπισία, μία εικόνα η οποία ακουμπά στον άνθρωπο, ο οποίος δεν μπορεί να διαχειριστεί το πόνο τον οποίο έχει μέσα στην καρδιά του. Άλλωστε πολλές φορές στη ζωή μας έχουμε βρεθεί σε τέτοια θέση, πολλές φορές μας πνίγουν τα δάκρυα, μας πνίγουν τα γιατί, μας πνίγουν τα ερωτηματικά, μας πνίγει η θλίψη, ο στεναγμός, η απογοήτευση. Ο Χριστός συναντά μια μητέρα, μια τέτοια μητέρα, μια πονεμένη μανούλα, μια πονεμένη ύπαρξη, που τα σπλάχνα της καίγονται από το πόνο καθώς αποχαιρετά το παιδί της, κηδεύει το παιδί της και μάλιστα πριν από το παιδί της είχε κηδέψει και τον σύντροφό της, τον σύζυγό της, τον άντρα της, την χήρα της Ναΐν.
Πόσο δύσκολο πράγμα για μια γυναίκα να στερείται τα πιο σημαντικά πρόσωπα της ζωής της, τον άνθρωπο που αγαπά και τους καρπούς της αγάπης αυτής, που είναι ένα παιδί. Πόσο τραγικό, πόσο σκληρό, πόσο βίαιο. Ένα απίστευτο ξερίζωμα της ύπαρξης και πόσος πόνος και πώς να διαχειριστεί μάλλον αυτό το πόνο μια τρυφερή γυναικεία ύπαρξη.

Σε αυτή λοιπόν την απελπισία και σε αυτό τον πόνο, ο Χριστός συναντά αυτή τη γυναίκα. Φαίνεται από την περιγραφή του Ευαγγελιστή ότι όλος ο λαός ήταν κοντά της. Άλλωστε μια κοινωνία που διασώζει έστω το minimum της ανθρωπιάς της, κατεξοχήν αυτό το εκφράζει στον πόνο και στη θλίψη, στη δοκιμασία του αδερφού. Ακόμα και αν υπάρχουν διαφορές, ακόμα και αν οι διαφορές είναι ανόητες μεταξύ των ανθρώπων, δεν είναι κάτι ασυνήθιστο οι άνθρωποι να είναι μεταξύ τους παραπικρασμένοι για ανοησίες και για μικρότητες, ακόμα και αν υπάρχουν μεγάλες διαφορές, δεν ξέρω ποιες μπορούν να ονομαστούν μεγάλες και ποιες θα είναι αυτές οι διαφορές που θα μπορούν να δικαιολογούν την έχθρα μεταξύ των ανθρώπων, δεν νομίζω ότι μπορούν να υπάρχουν τέτοιου είδους διαφορές, ακόμα και αν είναι διαφορετικοί κόσμοι οι άνθρωποι, μπροστά στο μεγάλο πόνο και μπροστά στη μεγάλη οδύνη σμίγουν, σμίγουν και οι μεγαλύτεροι εχθροί.

Έτσι λοιπόν συνοδεύει το σκήνωμα αυτού του παιδιού, συνοδεύει και συμπαρίσταται σε αυτή τη χήρα που μας περιγράφει ο Ευαγγελιστής Λουκάς, όλος ο λαός, όλο το χωριό, όλη η πόλη. Όπως έτσι οφείλουμε να πράττουμε οι άνθρωποι που ζούμε εν κοινωνία και όχι κλεισμένοι στον ατομισμό μας, στον εαυτό μας. Σ αυτή λοιπόν την πορεία τη νεκρική, σ αυτή τη νεκρική πομπή από το πουθενά εμφανίζεται μια άλλη πομπή, συναντάται με μια άλλη πορεία, με τη συνοδεία του Χριστού, την ίδια ώρα εισέρχεται ο Χριστός μέσα στην πόλη και στην κυριολεξία ανταμώνει, πέφτει πάνω σ αυτή τη νεκρική λιτανεία και ο Χριστός ευσπλαχνίζεται γιατί «οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων» ο Θεός της αγάπης , ο Θεός της καλοσύνης, όπως μας βεβαιώνει ο ψαλμωδός ήδη από την Παλαιά Διαθήκη, «ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται», ότι ο Θεός δεν πρόκειται να αφήσει ούτε τα ορφανά, ούτε τις χήρες και όσοι έχουν βιώσει την ορφάνια στη ζωή τους έχουν δει την παρουσία του Θεού, πως ο Θεός έρχεται και γίνεται Πατέρας, πώς ο Θεός έρχεται και γίνεται Μάνα, πως ο Θεός έρχεται και γίνεται σύντροφος και παρηγοριά στον άνθρωπο τον πονεμένο, αρκεί ο άνθρωπος να θέλει αυτή την αγάπη, να αναζητεί και να λαχταρά αυτή τη συντροφικότητα και να μη χάνεται μέσα στο σκοτάδι της απελπισίας.

Το πιο κρίσιμο στοιχείο όταν βρισκόμαστε μπροστά σε μια οριακή δοκιμασία είναι να μην εγκαταλείψουμε τον εαυτό μας, να μην παραιτηθούμε από τη ζωή, να μην θεωρήσουμε ότι όλα τελείωσαν, ακόμα και στον πάτο της απελπισίας οφείλουμε να κοιτάμε ψηλά στον ουρανό, ακόμα και στα πιο βασανισμένα από τα δάκρυα μάτια, οφείλει να υπάρχει ένα φως ελπίδας και να αναζητούμε την ελπίδα ακόμα και στα πιο σκοτεινά και δύσβατα μονοπάτια των περιπετειών της ζωής μας.

Ο θάνατος νικιέται με την ένωση του ανθρώπου με το Θεό και με τη δυνατότητα να γίνει κανείς ένα μαζί του, και να μπολιαστεί με το Άγιο και Αναστημένο Σώμα Του, αυτό το Σώμα που άγγιξε την σορό του παιδιού της χήρας, με την

Αναστημένη Του Ύπαρξη, με την Ανάσταση δηλαδή του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Ο Χριστός ζωογόνησε το παιδί αυτό όχι μόνο με το λόγο Του, αλλά και με το άγγιγμα Του. Το άγγιγμα του Χριστού είναι Ανάσταση και ζωή! Και αυτή ακριβώς η εικόνα πόση παρηγοριά και πόση ελπίδα μπορεί να δώσει στον άνθρωπο που υποφέρει, που δυσκολεύεται, που πάσχει. Συγχρόνως ο Ευαγγελιστής μας αφήνει και μια άλλη εικόνα, η οποία μπορεί να μας δώσει μια γλύκα ή μια ικανοποίηση, αλλά αν δούμε τη συνέχεια μάλλον θα μας δώσει και έναν προβληματισμό.

Είναι πολύ διδακτικό ότι αυτοί που είδαν αυτά τα θαύματα, ναι αυτοί που τον αποθέωσαν, ναι αυτοί οι οποίοι ζητωκραύγαζαν, ναι αυτοί οι οποίοι εξέφρασαν την καλυτέρα πρόθεση ψήφου, αυτοί τον αποδοκίμασαν, αυτοί τον οδήγησαν στον Σταυρό σε λίγο, αυτοί τον ανέβασαν στον Γολγοθά, αυτοί οι οποίοι ψήφιζαν υπέρ Του, αυτοί ψήφισαν θάνατο για το Χριστό. Αυτοί είπανε «Ἆρον ἆρον, σταύρωσον αὐτόν», αυτοί απάντησαν «Σταυρωθήτω».

Τι τραγικότητα! Πόσο μεγάλη τραγικότητα κρύβει αυτή η ανθρώπινη αντίφαση! Πόσες αντιφάσεις δε συναντούμε στη ζωή μας! Πόσες φορές δεν έχουμε βιώσει αυτή την απογοήτευση από ανθρώπους που ορκίζονταν για μας, που «κόβαν τις φλέβες» τους στην κυριολεξία για μας, που «τρελαινόντουσαν» για μας, που μας ανέβαζαν μέχρι τα άστρα και ξαφνικά δεν υπάρχουμε καν, μας διαγραφούν τελείως από τη ζωή τους, απόλυτα σαν να μην υπήρξαμε ποτέ. Τι φοβερή αντίφαση είναι αυτή και πόσο διδακτική.

Πόσο πιο όμορφη θα ήταν η ζωή μας αν είχαμε όλοι μας ανεξαιρέτως, αυτή τη ρεαλιστική μα συνάμα και ελπιδοφόρο διάθεση, αυτή την κατάθεση ειλικρινών σχέσεων, οι οποίες μπορούν να αποτελέσουν το σταθερό θεμέλιο για να μπορέσει η κοινωνία μας να πορευτεί και με ηρεμία και με γαλήνη και με ησυχία και με ασφάλεια.

Κλείνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Ο Ευαγγελιστής λοιπόν Λουκάς, το Ευαγγέλιο του Χριστού, που είναι τόσο επίκαιρο, τόσο ρηξικελεύθο, τόσο τωρινό, σημερινό, είναι σα τώρα να γράφει ο Ευαγγελιστής Λουκάς, τούτη την ώρα κάθε φράση του Ευαγγελίου φωτογραφίζει, απεικονίζει την πραγματικότητα στην οποία ζούμε, τον κόσμο στον οποίο πορευόμεθα, τις ανάγκες τις οποίες έχουμε αλλά και τα διακυβεύματα και τα προτάγματα της εποχής, όχι μόνο σε προσωπικό επίπεδο, αλλά και σε συλλογικό επίπεδο και σε θεσμικό επίπεδο. Άλλωστε τι έχουν ανάγκη σήμερα οι άνθρωποι από τη λειτουργία των θεσμών; Να ακούσουν αλήθειες, να γίνεται ένας ουσιαστικός διάλογος επί τη βάση αληθείας. Κουράστηκαν οι άνθρωποι από τις κραυγές, κλείνουν τ' αυτιά τους στις κραυγές, οι κραυγές απωθούν, οι κραυγές ευνοούν τα άκρα, οι κραυγές ευνοούν αυτούς που επενδύουν στο θόρυβο και την ένταση για να διαφεντεύουν και να εγκαταλείπεται η κοινή λογική, οι κοινοί τόποι, η δυνατότητα

συμπτώσεων, συμφωνιών, συνεργασιών και συνθέσεων και η δυνατότητα να διαφωνείς γόνιμα, να διαφωνείς πολιτισμένα, να διαφωνείς δημιουργικά, να διαφωνείς με τέτοιον τρόπο ώστε η διαφωνία σου να είναι κίνητρο για να γίνεται καλύτερος ο άλλος, να γίνεται η κριτική σου το μεγαλύτερο δώρο που μπορείς να προσφέρεις στον άλλον ώστε να βελτιώνεται, ώστε να προχωρά και να προχωράμε όλοι μαζί.

Ο Χριστός έρχεται και μιλά στη ζωή μας, μιλά στην καρδιά μας. Ο Χριστός κομίζει στη ζωή μας το μοντέρνο, ο Χριστός φέρνει ό,τι πιο μοντέρνο υπάρχει, ό,τι πιο καινούριο, ό,τι πιο ρηξικέλευθο, ό,τι πιο ριζοσπαστικό. Κάθε φράση του Ευαγγελίου είναι μία αποδόμηση στερεοτύπων, κάθε φράση του Ευαγγελίου είναι ένα άνοιγμα μιας καινούριας σελίδας, κάθε φράση του Ευαγγελίου είναι μια βουτιά στο καινούριο, είναι μια βουτιά στην πρόοδο, είναι μια βουτιά στο φως. Για αυτό λοιπόν να αξιοποιήσουμε το Ευαγγέλιο του Χριστού στη ζωή μας, για να πορευτούμε μπροστά και να μη μείνουμε καθηλωμένοι ούτε στο φόβο, ούτε στις ενοχές, ούτε στη τυπικότητα, ούτε στη θρησκοληψία, ούτε στη δεισιδαιμονία, ούτε στον ευσεβισμό, ούτε στις αγκυλώσεις μας. Να προχωρήσουμε στην ελευθερία και η ελευθερία είναι ο Χριστός και το Ευαγγέλιό Του».

Δύο χρόνια συνεργασίας με τον Δήμο Λοκρών

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τον παριστάμενο Δήμαρχο Λοκρών κ. Αθανάσιο Ζεκεντέ, καθώς και όλους της ιερείς και τους κατοίκους της περιοχής, διότι συμπληρώθηκαν δύο χρόνια από την υπογραφή του μνημονίου συνεργασίας μεταξύ της Ιεράς Μητροπόλεως και του Δήμου Λοκρών για την ίδρυση του Παρατήματος Αταλάντης του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «ΓΕΡΜΑΝΟΣ ο ΜΕΛΩΔΟΣ», για την πρόοδο των μαθητών και των μαθητριών, αλλά και για την στήριξη όλων. Ο Σεβασμιώτατος ανακοίνωσε ότι τις προσεχείς ημέρες ιδρύεται το 10ο Παράρτημα του Ωδείου με έδρα τις Λιβανάτες, στο άκουσμα της ίδρυσης του οποίου, ήδη έχουν εγγραφεί 30 μαθητές!

Λιτάνευση του Ευαγγελιστή της χαράς στον Άγιο Κωνσταντίνο

Το απόγευμα της Κυριακής 9 Οκτωβρίου 2022 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών χοροστάτησε στην Ακολουθία της Ιεράς Παρακλήσεως στον καλλιμάρμαρο Ιερό Ναό των Αγίων Ισαποστόλων και Θεοστέπτων Βασιλέων Κωνσταντίνου και Ελένης στην ομώνυμη παραθαλάσσια πόλη της Λοκρίδος, λιτανεύοντας και εκεί τον Ευαγγελιστή της χαράς, Άγιο Απόστολο και Ευαγγελιστή Λουκά και την Ιερά Εικόνα του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της

Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ωμίλησε με θέμα: «Συντροφιά με τους Αγίους».

Στις Ιερές Ακολουθίες μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: οι Βουλευτές Φθιώτιδος κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς και κ. Ιωάννης Σαρακιώτης, οι Δήμαρχοι Λοκρών κ. Αθανάσιος Ζεκεντές και Καμένων Βούρλων κ. Ιωάννης Συκιώτης με μέλη των Δημοτικών Συμβουλίων, η Περιφερειακή Σύμβουλος κ. Έμυ Αργυροπούλου, ο τ. Δήμαρχος Λοκρών κ. Νικόλαος Λιόλιος, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων της Λοκρίδος.

Πατήστε ΕΔΩ για να δείτε πλούσιο φωτογραφικό υλικό

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου